Îmbunătățirea activității sportive școlare depinde, în primul rînd, de profesorii de educație fizică

— Pe marginea consfătuirii din regiunea Cluj —

Problemele educației fizice și sportului școlar din regiunea Cluj au fost luate în discuție și supuse unei analize temeinice, multilaterale, de participanții la recenta consfătuire a profesorilor de educație fizică organizată de Secția de învățămînt a Sfatului popular regional și Consiliul regional al UCFS.

Din desfășurarea acestei foarte instructive consfătuiri am desprins o serie de fapte interesante, numeroase realizări privind organizarea și desfășurarea lecțiilor de educație fizică din școli și licee, pasiunea cu care își desfășoară munca numeroși profesori, succese ale elevilor din regiunea Cluj în diferitele competiții școlare și de juniori, preocuparea pentru o activitate laborioasă a asociațiilor sportive școlare.

● Bilanțul muncii vă satisface tovarăși profesori?

Raportul prezentat de prof. *Ioan Bindea* șeful secției de învățămînt a sfatului popular regional a evidențiat o serie de profesori care au aplicat programe de învățămînt la condițiile concrete din școlile respective *(V. Plaian, D. Almășan-Cluj, H. Ștefănescu-Năsăud. A. Hobeț-Turda, D. Cioară-Cîmpeni)*, pe alții care au avut o bună activitate la cercurile pedagogice *(D. Olteanu, L. Pascu, I. Silaghi, I. Conț)* și în sfîrșit pe acele cadre didactice cu remarcabile realizări pe linia sportului de performanță *(M. Păscălău-atletism, Z. Belu-gimnastică, Gh. Danciu* și *I. Silaghi-volei, V. Mureșan-baschet, D. Popițan* și *M. Vinași-handbal* etc.).

Raportul și discuțiile au arătat însă că, în afara unor realizări evidente în desfășurarea și organizarea activității de educație fizică și sport, în școlile din regiunea Cluj se constată și o serie de lipsuri care au făcut ca această activitate să nu se ridice încă la nivelul așteptat, potrivit condițiilor materiale existente, numărului mare de elevi cuprinși în cele 47 de licee și 560 de școli generale, calificării profesorilor de educație fizică și, în cele din urmă, pe măsura a ceea ce se așteaptă de la o asemenea regiune cu o veche tradiție în sportul școlar românesc.

Anul acesta clujenii au ieșit campioni republicani școlari la atletism (9 victorii dintre care cîte 4 la juniori I și junioare II și una la juniori II). După cum se vede nici o junioară „mare" n-a fost învingătoare. De altfel, clujencele n-au avut decît un loc 2 la 4×100 m și un loc 3 la suliță (!!) și la baschet băieți. În rest doar două locuri mai răsărite la volei băieți (III) și la gimnastică juniori cat. I (II), ceea ce reprezintă extrem de puțin. Pe aceeași linie, dar cu rezultate încă și mai slabe se prezintă bilanțul activității Școlii sportive de elevi. Cu excepția baschetului băieți (locul I la concursul SSE-urilor), celelalte secții au avut o evoluție complet șterasă — atletismul, natația, gimnastica (echipa masculină a ocupat locul IV. dar concurenții nu și-au îndeplinit normele de clasificare), și handbalul. În ceea ce privește participarea atleților de la SSE la campionatele de juniori vom califica ca „foarte slabe" rezultatele atletilor (echipa s-a clasat pe locul 21—23 la juniori I, pe locul 15—16 la juniori II, în timp ce la fete, la ambele categorii, nu s-a realizat nici măcar un singur punct !!).

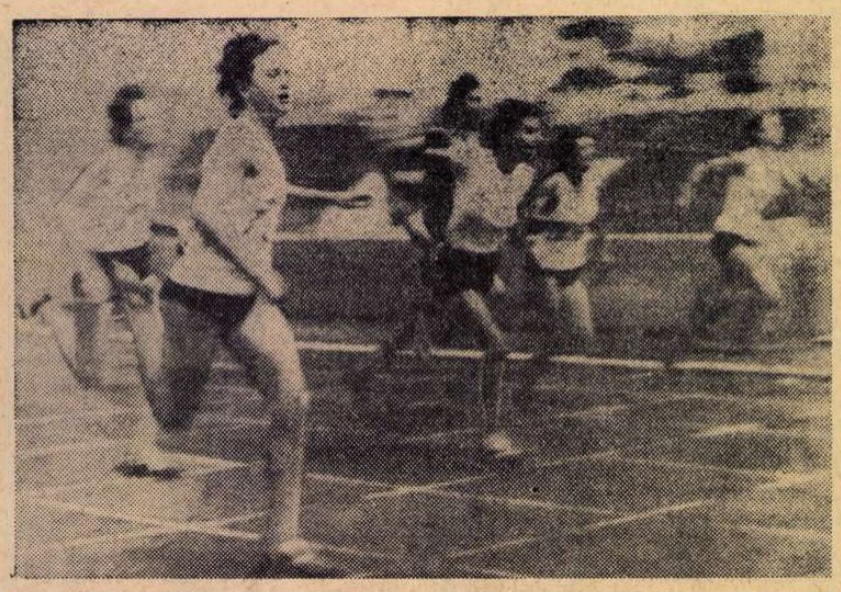

La finalele campionatelor republicane școlare, desfășurate la Cluj, tînăra atletă Iudita Lazăr (Cluj) — în stînga — a stabilit un nou record republican la 60 m plat cu 7,6 sec. la junioare cat. a II-a, egalîndu-le, totodată și pe cele de la junioare cat. I și senioare.

Foto: Prof. Petre Naghi

Secțiile de gimnastică și atletism ale SSE din Bistrița desfășoară, de asemenea o activitate cu rezultate slabe.

Despre această situație raportul prezentat de tov. Ioan Bindea arăta că: *„Comisiile metodice ale SSE și liceului cu program special de educație fizică nu au inclus în sfera preocupărilor lor problemele majore ale procesului de instruire din secții. astfel că nu au reușit să-și atingă pe deplin scopul".*

Luînd cuvîntul, prof. Ștefan Bodroghi, antrenor la secția de handbal a SSE din Cluj, arăta că nu împărtășește „criticile" din raport motivîndu-și slaba activitate prin *„lipsa condițiilor materiale".* Secția n-a avut, o bună perioadă de timp. un teren de antrenament și multă vreme n-a avut nici măcar... porți. În asemenea condiții nici nu s-au putut desfășura lecțiile !... Și asta vreme de cîteva săptămîni.

În timp ce vorbea tov. Bodroghi, ne-am notat o „replică" din sală, care — după părerea noastră — exprimă multe: *„Dar salariul i-a mers!"*...

Aceeași atitudine, de „văicăreala" a avut-o și Dionisie Szabo, antrenorul secției de gimnastică a SSE din Cluj, care s-a străduit să-și explice slabele rezultate ale muncii prezentînd o serie de argumente care, bineînțeles, n-aveau nici un temei.

● Înainte de orice este nevoie de entuziasm!

Din desfășurarea lucrărilor acestei consfătuiri a reieșit cît se poate de clar că valoarea și volumul activității de educație fizică și sport depind, înainte de toate, de munca. entuziasmul și priceperea profesorilor de educație fizică.

ANATOLIE HOBEȚ, profesor la liceul nr. 1 din Turda, a subliniat poziția pe care trebuie s-o aibă profesorul de educație fizică în cadrul colectivelor pedagogice. *„Depinde numai de noi,* spunea tov. Hobeț, *să ne putem ridica la nivelul celorlalți profesori (de română, istorie, matematică etc.), în sensul apropierii elevilor, al asigurării unei poziții solide între ceilalți dascăli. Pentru aceasta trebuie ca fiecare profesor de educație fizică să fie foarte exigent, în primul rînd față de propria-i muncă, să ia parte activă la consiliile pedagogice cu temă. Trebuie, de asemenea, ca fiecare să se străduiască necontenit să-și ridice nivelul cultural, să fie în pas cu cele mai noi probleme de pedagogie, psihologie, fiziologie etc. Fără asemenea cunoștințe, împrospătate necontenit, fără studierea profundă a celor mai noi cercetări în aceste domenii. profesorul de educație fizică, ori cîtă experiență ar avea, va rămîne totdeauna un simplu „practicant" și nimic mai mult!*

Specificul orelor de educație fizică, al antrenamentelor pentru diferite discipline sportive duce. în mod firesc, la o mai mare apropiere sufletească între profesor și elev, decît se întîmplă la alte materii de învățămînt. În această situație depinde numai și numai de profesor ca această apropiere să fie folosită în direcția cea mai bună. a întregii activități.

Profesorul de educație fizică trebuie să fie permanent, neobosit în primele rînduri ale diferitelor acțiuni. El trebuie să fie „motorul" activității, al trebuie să fie cel care. în colaborare cu comitetele de părinți și sub conducerea direcțiunilor școlilor, să inițieze amenajarea diferitelor terenuri sportive în curțile școlilor, să organizeze diferite competiții (care să devină tradiționale), să organizeze evidența recordurilor școlii, a campionilor etc.

Pentru toate acestea trebuie însă ENTUZIASM. Profesorul care se mulțumește cu puțin, adică să respecte cu strictețe programa de învățămînt și care nu mai face nimic altceva, nu va putea culege roadele muncii sale".

În legătură cu cele spuse de tov. Hobeț am aflat că liceul nr. 1 din Turda, datorită eforturilor profesorilor de educație fizică, al sprijinului direcțiunii școlii și al comitetelor de părinți, are asigurată o bază materială excepțională. Și un amănunt în plus: *în această vară toți copiii din școală au învățat să înoate!*

● Rezultatele activității sportive școlare depind de:

1. **Profesorii de educație fizică**
2. **Elevi**
3. **Baza materială**

Prof. GHEORGHE COMĂNARU, decanul facultății de educație fizică a Institutului pedagogic din Cluj, arăta că: *„Una din cauzele care au făcut ca nivelul anumitor discipline sportive să fie nesatisfăcător pe plan republican și, în special, regional, constă în conținutul sărac al muncii unor cadre didactice, în lipsa lor de interes și entuziasm, cît și în deficiențe de organizare, desfășurare și stimulare a activității de educație fizică în școli. După părerea mea, bunele rezultate ale activității depind, în ordine, de următorii factori: profesorii de educație fizică, elevii și baza materială. Poți avea elevi cu duiumul, foarte talentați și baze sportive dintre cele mai bine utilate, dacă profesorul de educație fizică nu înțelege să-și facă datoria, rezultatele nu vor fi niciodată cele așteptate, oricîte planuri de măsuri vor fi adoptate pentru îmbunătățirea muncii.*

Ca decan al facultății de educație fizică de la I. P. 3, vă rog să mă credeți, că încerc un sentiment de nemulțumire cînd aflu că unii dintre absolvenții noștri, de altfel studenți merituoși, nu înțeleg să-și facă datoria așa cum trebuie și nu-și aduc aportul pe care țara întreagă îl așteaptă de la ei, în lumina sarcinilor trasate prin documentele de partid.

Pentru îmbunătățirea muncii. cred că este absolut necesar ca pregătirea studenților noștri, a viitoarelor generații de profesori de educație fizică, să fie făcută în spirit practic și mai puțin la nivelul teoretizării diferitelor probleme".

● Se face prea puțin pentru conținutul lecțiilor de educație fizică

Lectorul FR. LORINCZI, de la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, a prezentat o serie de aspecte extrem de interesante din diferitele inspecții pe care le-a făcut pe teren, ca și de la diferitele cursuri la care a luat parte.

„Am analizat circa 200 de lecții de educație fizică predate elevilor din regiunea Cluj și Crișana. Am constatat că în multe cazuri, într-o lecție de 50 de minute, sînt folosite 15—18 exerciții (revine 1 exercițiu la 3 minute), *ceea ce arată o medie de 5—6 repetări. Pulsul elevilor, după efectuarea orei, arată modificări neînsemnate: 120 (după efort) față de valoarea normală de 70 bătăi pe minut.*

Unii profesori, în schimb, folosesc 25—30 de exerciții (8—10 repetări) ceea ce duce la mărirea pulsului la 160 bătăi pe minut și, în mod evident arată că s-a lucrat bine, cu folos.

Față de cele mai noi cuceriri în domeniul antrenamentului sportiv, aplicabile și la o lecție de educație fizică, am constatat că unii profesori de educație fizică nici măcar nu încearcă să aplice aceste metode moderne (N.R. poate că nici nu le cunosc !) *cum ar fi, de pildă, antrenamentul în circuit.*

Aceste cîteva aspecte mă determină să cred că încă se face prea puțin pentru conținutul lecțiilor de educație fizică. Se constată multă comoditate din partea unor profesori. Aceasta se vede, cum nu se poate mai bine, din demonstrarea diferitelor exerciții, dar și din felul cum le execută elevii. Demonstrația — ca să-și poată atinge scopul — trebuie să se facă tot timpul în procesul învățării.

Pentru dezvoltarea activității sportive de performanță, la nivelul cerințelor actuale, ne trebuie — înainte de toate — cadre tehnice bine instruite și mai ales îndrăgostite de meseria pe care și-au ales-o. Altfel nu vom putea să ducem sportul românesc spre valorile mondiale spre care tindem cu toții".

Prof. DORIN ALMĂȘAN, de la liceul Nicolae Bălcescu, a insistat și el pe formarea personalității profesorului de educație fizică. Spunea tov. Almășan: *„Dacă, după ani și ani de la absolvirea școlii, profesorul de educație fizică n-a rămas în amintirea și în inima foștilor săi elevi, înseamnă că el n-a făcut nimic în școală!*

De profesorul de educație fizică depinde ca întrecerile campionatelor școalare să reprezinte o adevărată sărbătoare, pe care elevii s-o țină minte o viață întreagă. Tot de el depinde „tradiția" sportivă a fiecărei școli. În afara anumitor competiții, aceasta se poate face și prin ecusonul școlii, prin evidența campionilor și a recordurilor etc.".

● Mai multă muncă, mai multă exigență, mai multă pasiune!

În încheierea lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul tov. ION ȘICLOVAN, rectorul I.C.F. și membru în biroul Consiliului General al UCFS care a arătat, printre altele: **„Consfătuirea aceasta nu trebuie limitată la semnificația începutului de an școlar. Ea reprezintă o importantă măsură luată de Ministerul Învățămîntului și UCFS pe linia trasată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Pentru traducerea în viață a sarcinilor se cere tuturor o muncă de cea mai bună calitate, la nivelul cel mai înalt. În țara noastră există numeroși profesori capabili, bine pregătiți, harnici, cu rezultate foarte bune în activitatea lor de fiecare zi. Sînt însă, din păcate, și unii profesori care lucrează slab și lucrul acesta se vede, în mod clar, în dezvoltarea fizică a elevilor lor, ca să nu mai vorbim de performanțele sportive.**

Noile cerințe ale programei de învățămînt au alte caracteristici, au un caracter de unicitate pentru toate clasele. În felul acesta, se poate spune, că ne-am apropiat foarte mult de felul în care au fost alcătuite programele pentru celelalte materii, ceea ce este un lucru extrem de important. Între altele, normele de control sînt unice și obligatorii; pregătirea fizică generală cuprinde și cerințele tehnice și tactice din diferitele sporturi; atletismul este un mijloc de bază al programei. Adăugați atletismului, gimnastica și aveți concret rolul activității sportive în școală! Acest fapt impune, ca primă măsură, pentru toți profesorii reînnoirea studiilor la atletism și gimnastică.

Depunînd mai multă muncă, mai multă exigență, mai multă pasiune, profesorii de educație fizică, alături de ceilalți activiști ai mișcării noastre de cultură fizică și sport, vor putea contribui din plin la îndeplinirea sarcinilor de mare cinste care reies din documentele de partid și de stat, pentru traducerea în viață, în cele mai bune condițiuni, a recentelor instrucțiuni elaborate de Ministerul Învățămîntului și UCFS

ROMEO VILARA

Vești din asociațiile sportive hunedorene

Din regiunea Hunedoara, ca de altfel din toate colțurile țării, sosesc zilnic, pe adresa ziarului, sute de scrisori care ne vestesc noi realizări ale unor cluburi și asociații sportive. Iată cîteva vești din asociațiile sportive hunedorene.

CENTRU DE COPII LA CONSTRUCTORUL

Cu prilejul unei vizite recente în „Cetatea oțelului" — am întîlnit la antrenamente pe cei aproape 50 de copii din centrul de pregătire organizat de către Federația română de tenis pe lîngă asociația sportivă Constructorul ,din localitate. Pregătiți de antrenorul MIRCEA PASCU, ei erau gata pentru întrecere. Am reținut numele unor elemente talentate: Florin Munteanu, Paraschiva Georgescu, Tiberiu Hărădău și Iosif Golomboș. Ne-au fost prezentați, de asemenea, doi dintre tinerii care au și reușit să-și înscrie numele pe listele de campioni ai țării. Este vorba de tînărul Marin Tolea, care a făcut primii pași în sport cu prilejul Spartachiadei republicane din anul 1964, iar în 1965 a cîștigat titlul de campion al țării la juniori și de Gheorghe Prejbeanu, campion de juniori pe anul 1964.

Adela Lupan, coresp.

PE UN VÎRF DE STÎNCA

Nu este vorba de vre-o... metaforă, ci de isprava cîtorva zeci de sportivi entuziaști, membri ai asociației Minerul—Ghelar. Dornici să aibă un teren de sport, pe care să-și poată desfășura activitatea, ei au „rupt o stîncă", cum spune tovarășul Ioan Torok, președintele Consiliului orășenesc UCFS Hunedoara.

Într-adevăr, în prezent, cei peste 1.500 de membri UCFS au la dispoziție un teren de sport, construit în condițiuni destul de grele, pe un teren pietros. Acesta cuprinde un teren de fotbal și o pistă de atletism. Aici se desfășoară campionatele asociației și întrecerile pentru trecerea normelor Insignei de polisportiv. Pînă în prezent 320 de tineri și tinere au și reușit să treacă toate normele.

Sînt fapte care dovedesc dragostea de sport a minerilor de la Ghelar.

V. Nicoară, coresp.

POPICĂRIA TREBUIE REAMENAJATĂ

—„Asociația sportivă I.G.O.—Hunedoara are o echipă de popicari, pe cinste". Sînt cuvintele sportivului Ioan Pop de la Victoria-Călan ,cu care am purtat o discuție cu privire la campionatul orășenesc de popice în care reprezentanții lui I.G.O.—Hunedoara și Victoria — Călan își măsoară des forțele. Pînă în prezent, Victoria-Călan, deține locul I. Popicarii de la I.G.O. Hunedoara îi secondează îndeaproape dornici să obțină rezultate cît mai bune și, bineînțeles, să treacă pe primul loc.

— „Regretabil este însă că tovarășii de la I.G.O., a continuat interlocutorul nostru, **nu se preocupă de reamenajarea pistei de popice de la arena asociației. Aceasta este degradată și nu oferă condițiuni bune de pregătire și de joc.**

Pornind pe urmele relatărilor sportivului din Călan am constatat că are dreptate. Consiliul asociației sportive I.G.O. Hunedoara trebuie să ia măsurile ce se impun.

A. Nașirc, coresp.